

Til Rytterforbundet
Fra Bærum Rideklubb

Eiksmarka 24.09.24

Høring om mulige endringer i stevnestrukturen

Tusen takk for muligheten til å gi våre synspunkter på dette viktige temaet. Norge er et langt land, og vi er heldige som ligger sentralt på Østlandet i forhold til at reiseveiene til de større stevnene stort sett ikke er så belastende for hestene. Vi svarer på denne høringen ut ifra Bærum Rideklubb sitt perspektiv. Vi skjønner at andre klubber som ligger mer grisgrendt til vil ha helt andre utfordringer enn oss, og svarene våre ville nok vært helt annerledes dersom vi hadde tatt hensyn til utfordringer mindre og mer avsidesliggende klubber har. Videre har Bærum Rideklubb flest sprangstevner og således vil denne grenen være den vi baserer svarene hovedsakelig på. Vi har også noen dressurstevner og har forsøkt å ha disse med i bakhodet når vi svarer. Vi har ingen erfaring fra f.eks mounted games, kjøring eller distanse, så disse grenene vil ikke reflekteres i våre svar.

Stevnestruktur som fører til redusert transportbehov. Vil kunne redusere det totale fotavtrykket for NRYFs stevneaktivitet, og gi bedre hestevelferd, samt redusere kostnadene ved stevnedeltagelse som igjen senker terskelen for deltagelse. Like viktig er det for rytter/kusk å kunne få praktisert og utvikle seg også oppover i klassenivå uten å måtte reise over lange avstander.

Spørsmål 1: hvilke endringer i stevnestrukturen foreslår dere for å få til økt regional aktivitet og kortere reisevei?

Bedre stevner: Øke kompetansen til stevnearrangørene. Kontinuerlig utdanning av teknisk personell og luke ut de som ikke fungerer. De små klubbene blir sittende igjen med de minst attraktive, da de store stevnestedene tiltrekker seg de beste (og de store har mulighet til å være tidligere ute).

Klasseutvalg: Det kan være en mulighet å tillate å sette opp Landstevneklasser på distriktstevner. Da vil de som rir på høyere nivå få lokalt/regionale tilbud slik at de slipper å reise langt, og stevnetilbud i regionene vil bli bedre. Utfordringen for de aller fleste klubbene i OARK er at de ikke har oppstillingsmuligheter og således er det ingen i vår rytterkrets som kan sette opp L-stevneklasser. Det er også en større kostnad for ekipasjene å måtte reise langt og overnatte, i tillegg til at det verken er bra for hestevelferden å transportere hesten langt eller å måtte overnatte i en fremmed stall, uten flokken.

Klubb samarbeid: Bedre samarbeid mellom klubbene vil kunne føre til økt aktivitet lokalt, og kanskje også større og mer attraktive lokale stevner.

Sertifiseringsordning for ridebanebunn og anlegg: Nå er det enkelte anlegg som blir «svartelistet» pga dårlig ridebunn. Dette kan man unngå ved en sertifiseringsordning.

Sentralt fokus på bredde og lokale stevner: De aller fleste artikler og omtaler på rytter.no er fra de store stevnestedene og om de beste rytterne og prestasjonene. Fremsnaking og omtale av små aktører i større grad. Gi offentlig anerkjennelse til de som påtar seg å arrangere lokalt.

**

Økt differensiering av startavgifter mellom stevner i de ulike kategoriene, slik at stevner på lavere nivå blir vesentlig rimeligere enn stevner på høyere nivå. Kan føre til en rimeligere inngang til sporten og dermed bedre rekruttering. Dette kan knyttes også til f.eks. alder på rytter.

Spørsmål 2: hvordan bør en slik differensiering være slik at man sikrer en rimeligere inngang til sporten?

Vi opplever ikke at det er stevneavgiftene som hindrer rekruttering. Synes dette er godt ivaretatt med dagens struktur. Det er ikke store inntjeningen klubben har med dagens satser, så om det skal reduseres må det være avgiftene som senkes.

Prisen på lisenser for både hest og rytter har økt markant de senere årene. Det kunne kanskje vært en tanke å redusere disse.

Man bør også se på konkurransen blant klubbene om å arrangere stevner, spesielt i vårt distrikt. Det blir fort en monopolsituasjon når en aktør har en profesjonell tilnærming, en fast rigg og en svært god stevnearena arrangerer stevner nærmest hver helg hele sommerhalvåret. Det blir vanskeligere og vanskeligere for andre stevnearrangører i nærområdet å være attraktiv nok til å tiltrekke seg deltakere til en pris som er bærekraftig.

**

Kvalifisering skal både inneholde krav til nivå og stevnekategori. At det innføres krav til at man har konkurrert på lavere stevnekategori før man kan konkurrere på et stevne av høyere kategori, vil man kunne oppnå målet om mindre transport (bedre hestevelferd og mindre fotavtrykk), og en bedre utdanning av rytter/kusk ved å ha en progresjon i forhold til teknisk nivå. Med dette vil man også stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten.

Spørsmål 3: hvordan bør en slik kvalifisering settes slik at man ivaretar både mindre transport (bedre hestevelferd og mindre fotavtrykk), en bedre utdanning av rytter/kurs i forhold til progresjon, samt stimulere til en bredere geografisk fordeling av stevneaktiviteten og ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

Hestevelferd er viktig. To ting som vil føre til bedre hestevelferd er å minimere transporteringsdistanse og å heve konkurransekompetansen til rytter og støtteapparat før de slippes ut på større arenaer. Det foreslås her at å innføre kvalifisering så vil dette ivaretas. Utfordringen med dette er at klubber uten stevnekompetanse tvinges til å sette opp stevner. Dette kan virke mot sin hensikt. Å sette opp et stevne stiller store krav til de som skal arrangere, og er stort sett drevet av foreldre uten kompetanse og kunnskaper. Vi antar det er vanskeligere for mindre sentraltliggende klubber enn vår, å få tak i teknisk personell, og vi tror nok at de ofte sitter igjen med de minst populære, og således også minst kompetente. I tillegg vil det også kunne føre til at noen klubber er flinke å arrangerer masse, mens andre ikke har kapasitet. Dette kan føre til at ryttere bytter til klubber som arrangerer mye, men som ligger lenger unna og således vil kunne føre til større behov for transportering av hest, som da er helt motsatt effekt av hva tiltaket skulle sikre.

En mulig løsning vil være heller utvide Grønt Kort ordningen. Vi hadde imøtesett en del to av kurset, som burde gjennomføres etter at man får starte på D-stevne i sprang, for eksempel. Et kurs som går kun på KR og «dos and dongs» på stevneplassen. I tillegg til en rideprøve som er spesifikk på grenen, eller kunne vise til et bestemt resultat fra en klubbklasse.

Det er vanskelig å begrense folks reising. Vi tror det er viktigere å spre kunnskap om hvorfor man bør reise mindre informere om hvorfor man bør begrense reisingen.

**

Innføre aldersbestemt premiering. Vil ihensynta barn og unge og stimulere til økt rekruttering. Det kan føles urettferdig dersom f.eks. en 13-åring får 2. plass når vinneren er en voksen topprytter/kusk som av en eller annen grunn rir/kjører en lav klasse.

Spørsmål 4: hvordan kan man ivareta aldersbestemt premiering i klasser som består av både barn, ungdommer og voksne?

Vi synes dette er noe av det fine med sporten, at alle konkurrerer med alle, og vi ser at det ofte er barn som vinner over voksne. Vi tror nok det ikke er like gøy å vinne om man vinner en aldersgruppe, som å vinne hele klassen.

Om man skal gjøre endringer her, så har vi sett at som regel deltar de gode voksne sprangrytterne som rir lave klasser på unghester. Da kan man løse dette ved å sette opp unghestklasser (clear rounds) i større utstrekning enn man gjør i dag. Men, det virker som at de fleste barn heller ser på det er moro å konkurrerer mot rutinerte gode ryttere, snarere enn at det er noe negativt.

**

NRYF må ha mulighet til å regulere tidsrammen for gjennomføring av stevnedager. Dagens ordning tillater arrangøren å sette opp stevner over inntil fire dager, både når det gjelder distrikt-, lands-, og elitestevner. Dette fører til en situasjon der flere klubber konkurrerer om å tiltrekke seg deltakere i visse perioder i sesongen på en måte som gjør at de ødelegger for hverandre.

Spørsmål 5: hvordan kan man regulere dette slik at man ivaretar både klubbens ønske om et attraktivt stevne, samtidig som man også ivaretar spørsmålene om klimafotavtrykk (lang reisevei), frivilligheten, teknisk personells deltagelse og unge rytteres utfordring med fravær fra skole?

Vi har kun stevner på hverdager under Oslo Horseshow og ofte så har den nasjonale delen ligget i høstferien, så vi er ikke så kjent med problemstillingen sett fra arrangørperspektivet.

Dersom Rytterforbundet er den som tildeler alle stevner (unntatt klubb og UK), vil det unngås at de som konkurrerer om de samme deltakerne ikke krasjer. Landsstevner antar vi er til for at ekipasjer fra hele landet skal delta på disse. Vi vil anta at det kan være hensiktsmessig å ikke legge flere landsstevner samtidig, for å unngå konkurranse klubber i mellom.

Dersom Rytterforbundet ønsker at hestene skal reise mindre, har vi et innspill om å redusere bruken av landsstevner og heller bytte til regionalstevner. Og her kunne man hatt den ordningen om kvalifisering som skissert i punkt 3. At man må delta på et antall regionale stevner inneværende år for å kunne ri på landstevne.

Det er vanskelig å få bukt med reisingen, utover å ha holdningskampanjer for at det er mye hestevelferd å reise kortere med hest enn langt. Om man lager for mye restriksjoner her, reiser folk bare til utlandet isteden.

Vi vil anta at de aller fleste klubber er avhengig av frivillighet, og antall stevnedager burde jo styres av tilgang på frivillige og teknisk. Disse har vel stort sett ikke anledning til å jobbe på dagtid på

hverdager. Det er jo de frivillige som styrer klubben, så burde jo sanksjonere seg selv. Og teknisk har vel også jobb som gjør at de færreste kan stille på stevner på hverdager?

Det må jo være foreldrene som setter grenser for sine barn i forhold til fravær fra skole, så det burde jo også ikke være deltakere til å ha stevner på skoledager. Om man skulle inn og gjøre grep som hindrer skolefravær, så kan det for eksempel legges begrensninger i høyde på hverdager om man skulle få bukt med fri fra skole. Dersom det ikke er tillatt med klasser under f.eks. MB og ikke tillatt med ponniklasser, så er det et mer begrenset antall barn som kan delta.

Om klubbene er avhengig av flere dager, så bør det tilstrebes at stevnene legges til ferier og helligdager.

**

Regulere klubbers mulighet til å slå sammen stevnekategorier. Klubber slår sammen stevnekategorier (kombinerte stevner) av økonomiske grunner. Muligheten for dette bør vurderes, da dette kan føre til at teknisk personell ikke får nødvendig autorisasjon og det er en utfordring at kombinerte stevner godkjennes av både rytterkrets og sportsutvalg.

Spørsmål 6: Hvordan kan man regulere dette og samtidig ivareta klubbens økonomi ved arrangement?

Vi synes det er et godt tiltak at klubben har mulighet til å slå sammen stevnekategorier. Tilbakemeldingen vi får fra foreldre, spesielt i rideskolen, er at det å få mulighet til å starte på våre «store» stevner (D-stevner) oppleves som å starte stevner på ordentlig. I år har vi lagt klubbklasser på slutten av dagen lørdag og begynnelsen av dagen søndag, slik at det er rolig på stevneplassen. Vi opplever også at barna ønsker å delta i klasser med plassering, snarere enn clear round klasser. Utfordringen vi møter på her er at ekvipasjene rir i klasser med premieringer fremfor clear round klasser, til tross for at de egentlig ikke er klare for høyden. Vi ønsker at det åpnes for at vi få ha landsstevneklasser på våre D-stevner både i sprang og dressur, selv om vi ikke har mulighet til overnatting på stevnestedet.

**

Utvikle egne konkurransekonsepter for barn*. Dette kan bl.a. føre til: økt rekruttering ved å utvikle konsepter som er enklere og appellerer i større grad til barn. Med en annen bedømming kan man velge økt vektlegging på god ridning/kjøring, som igjen er bra for utvikling av rytter/kusk og for hestevelferden Dette kulepunktet må sees i sammenheng med to øvrige tiltak i rytterpolitisk dokument:

- *Utvikle aktiviteter og konkurranseformer for barn under 12 år som fokuserer på utvikling av grunnleggende ferdigheter i idretten.*
- *NRYP skal arbeide med rekrutteringskonsepter for økt mangfold i ryttersporten.*

Spørsmål 7: hvilke typer konkurransekonsepter appellerer til deres unge medlemmer? Er det et ønske om nye bedømmingsformer innen de eksisterende grenene eller er det et ønske om andre konkurranseformer (f.eks. ulike lagkonkurranser, kombinert av flere grener, selvutviklingskonkurranser osv.)?

Vi arrangerte et pilotprosjekt lagkonkurranse for 12-17 år i 60 cm på septemberstevnet vårt. Det ble en suksess. Det var 12 deltakere fordelt på 6 lag. Det ble ytrer ønske om å ha dette konseptet også i de høyere klassene.

Det er helt sikkert mulig å finne andre måter å bedømme de «klassiske» grenene. Spesielt feil og stil bør ha en gjennomgang. Vi har sett flere eksempler på at de som er gode feil og stilryttere, sliter med å komme opp i klassene, fordi det har fått god score for å sitte passive på hesten. Er det god hestevelferd? Man skal forstyrre hesten minst mulig, det er vel og bra, men likevel kreves det jo at rytter er tilstede. Det er også store sprik i hva de ulike feil og stildommerne legger vekt på. Noen trekker flere poeng om man ikke har håret inne i hjelpen, mens andre ikke trekker for dette i det hele tatt. Noen ser kun på hestens bevegelser og steg, mens andre ser kun på rytter. På folkemunne kalles feil og stil for «feil og bingo», fordi det oppleves som at dommer gir poeng helt vilkårlig. Ulempen med feil og stil er at det kan oppleves som at dommer misliker personen eller hesten. Det kan skape uheldige opplevelser i unge liv.

Tidshopping for unge ryttere er ikke god hestevelferd om rytterne ikke har hestevelferden i fokus. Hva med å innføre en idealtid? Der den som kommer nærmest en forhåndsatt tid vinner, eller man har to runder man må ri på så lik tid som mulig. Differansen blir regnet om i feilpoeng, sammen med riv/stopp. Dette er også veldig gjennomførbart i lagkonkurranse med to og to på lag, der rytterne skal ha så lik tid som mulig (ref pilotlagkonkurransen).

Det er også en god ide å kombinere flere grener. Allround konkurranser er bra for både hest og rytter. Feltritt er for mange litt for tøft, så en mulighet for å kombinere dressur og sprang, uten feltelementet vil kunne være bra og favne mange flere.

Å få inn mer lek og moro, uten dette jaget mot å hoppe høyest mulig, eller oppnå top score, ville vært et bra element. Vi ser at dagens unge i større grad har utfordringer med balansen. Dette kommer blant annet av mindre utelek. Dette ser vi når de setter seg opp på hesteryggen. Det kunne med hell vært mer fokus på balansetrening av rytter i hestesporten på et tidlig stadium, gjennom øvelser og bevegelser som utfordrer balansen og som gir rytter forståelse av hestens bevegelser gjennom å skulle utføre oppgaver (barbak, gymkhana, trails). Det kunne vært en light-versjon av Mounted games, som gode gamle gymkhana for eksempel. Det internasjonale konseptet «Special Olympics» har blant annet en kombinasjon av dressur og trailbane. Dette er også et konsept som kan fungere like godt for funksjonsfriske. Mange vil ha det hyggelig med hesten, sprang og dressur konkurranser blir veldig alvorlig på tidlig stadium og man mister det lekne samsillet med hesten.

Det bør lages opplegg og utdannes teknisk personell for lavterskel konkurranser som ikke involverer de «vanlige» konkurranseformene.

Viktig at sikkerhet og hestevelferd alltid er i førersetet.